

MURASZOMBAT ÉS VIDÉKE

társadalmi és közgazdasági hetilap

A „Vendvidéki Magyar Köznevelődési Egyesület” hivatalos közlönye.

== Megjelenik minden vasárnap. ==

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 3 fnt, félévre 1 fnt 50 kr., egyes szám 10 kr.
Előzetési pénzek és reklamáziók a muraszombati gazd.
főkegyelet irodájába küldendők.

Felolvasó szerkesztő: **WILFINGER KÁROLY.**

Laptulajdonos és kiadó:
A muraszombati gazdasági főkegyelet.

Kéziratok, levelek s egyéb szerkesztésig közlemények a
lap szerkesztőségébe küldendők.
Hirdetési díj: 4 hasábos petitior egyszeri hirdetésnél 10 kr.,
többszöri hirdetésnél sorokint 6 kr. Helyegydíj 30 kr.
Nyitlert petitiora 25 kr.

Karácsony.

„Nagy örömet hirdetek nek-
tek, mely leszen minden
népelek” Luc. II. 10.

Krisztus született, dicsőítétek őt, Krisztus eljött a földre, siessetek fogadására.

Krisztus a földön van, üdvözölve menjeteke eléje. Dicsőítse az Urat a világ. Örüljön az ég és föld . . . Az ég, mert a megváltás után benépesül a föld, mert elszáll róla a négyezredéves átok — Krisztus testté lett: reszketve és vidágra örvendjeteke — reszketve a bűn, vidágra a remény miatt. Beteljesült Jákob pátriárcha jóvendölése, a próféták epedő vágya testet öltött: megszületett az Ur ezen, a világ viláogsága.

Hallom mintegy az éj sötét csendjében az angyalok örömenekét: „Dicsőség a menyben az Istennek, békesség a földön a jóakaratu embereknek.” Kérdeem a betlehemi regényes jászolyhoz zárandokoló jámbor pásztorokat, mi zavarta meg szokott csendes nyugalmukat, de ők mindugy titkos erőttől hajtva némán sietnek, hogy először mutassák be hódolatukat a zsidók ujonnan született királyának.

A „Muraszombat és Vidéke” társasága.

Szeretett Istene.

— Karácsony. —

Szeretett Istene, tehozzád száll lelkünk,
Születésed napján imát hozzád zengünk,
Napkeleti bölcsék lába nyomán járunk,
Éjjeli sötétben fényoszlopra várunk:
Után embererdőn tévelyeg utunk,
Majd állunk remegve, majd félve futunk,
És járunk a földet s már reménytelenül:
Elpusztult színről kicsi Betlehem.

Bethlehem városban hajdan az esett meg,
Emberszível barmok Istent melengettek,
Gyalogszerezzel jöttek hozzá bölcs királyok,
Sereg se vigyázott menetközbe rájuk,
S ami drágájuk volt, azt onnan hazul'
Lábaihoz rakták mind áldozatul
Annak, aki akkor földre született,
Ki vala a Béke és a Szeretet.

Bethlehem városnak ilyen világ mellett
Kerek föld színről pusztulnia kellett:
Kétezer év sem mult el azóta s máris
A világ központja nem Bethlem — Páris;
A betlehemesdi téli rege lett,
Mások nem is járják, csak a gyerekek,
Ők is csak odabenn dálnak meghatón,

Megszületett Krisztus az ég és föld ura, csendes éjjeli órákban jött e földre — és az emberek alusznak. A bűn álmát aluszassák. Elhallgattak a próféták vigasztaló szavai és az Isten választott népe, pogány elemektől leigázva mintegy népvonaglásban hörgöve várja, mikor pirkad fel már egyszer nemzetére a megígért dicsőség bajnala. Dániel próféta által megjövendölt időpont, melyben a Megváltónak születnie kellett, már majdnem letelt; Judától elvétellett a királyi páleza; a zsidókon az időmacei származású Herodes uralkodott s még mindig késik a Megváltó, még nem jött el a hatalmas király, hogy felszabadítsa a népet a pogányok elviselhetetlen járma alul Elhez járult hogy vallási dolgokban még a zsidók is több felekezetre oszoltak, kik némely kérdésben egymással éles ellentétben állottak. Mennyire fájtható e vallási fejtelenség ezen belső villogás egy-egy igazhittű izraelitanak, hánszor sóhajtoztak Isaiás prófétával: Egek harmatozattok; nyiljek meg a föld és teremt az üdvözítőt.

De a pogánynépek helyzete sem volt irigylendőbb. Erkölcsi és társadalmi nézetei kuszáltak, zavartak. A vallás fogalma mintegy kiveszett belőlük, mert hisz a bűnnek emeltek oltárt, Moloch, Astarte, és Venus kultusza örök szégyenfeljítja az ember erkölcsi eltévelyedésének. Az élvezetek piszkos

hullámai már-már összezsaptak fejük felett; sehonnai semmi viláogság, sehol semmi vezéresillag nem derengett, mely őket a bűn az anyagiasság fertőjéből kiemelne és az Istenhez vezetné, ki után pedig a kutató emberi elme oly epedőn vágyódik. lethargiában vonaglott az egész világ; az emberek aludtak, állnak fölé gonoszságok és bűneik vontak sötét gyászleplet, melyet szétszakítani már nem elég ereje semmiféle emberi hatalomnak. Vágyódott felkelni, de bűnei lelenezolva tartották és mintegy saskeselyű marozangolták szívét, nem találkoztott senki ki ez eltévelyedett emberi elmét a sötétség labirinthjából kivette volna.

De ime Názareth városában egy illatos lilionszáll pompázik. Mily tiszták szirmai, mily szeplőtelen érintetlen kelyhe . . . Most egy harmatcsepp esik le a magas égből és a legtisztább lilium kelyhek hull . . . Annyalok szállnak a földre . . . itt a betlehemi jászoly . . . itt van Jézus Krisztus. A lilionnak szüksége van időre míg felhő, virága kelyhe kifejlik. Így kellett ez emberiség fájának is sok tomboló zivatar vészes orkán közt növekednie, míg megtenné éles gyümölcsét Jézus Krisztust. Mária ezen virág, melyet az emberiség fája hozott, s történhetett volna-e másképp, minthogy az emberiség e virága századról-századra nő-

Kétezer esztendő lezajlása mellett
Gyermek emberiség férfúvá fejlett,
Értelmei nőttek, érzelmei fogytak.
A pásztorok mind régi halottak.
Csillagon kotoráz, tervet-terve főz,
Paripája villám, szántó barna gőz,
S ha, mit most kovácsol, a terv sikerül:
Tán a föld rögerül végkép elrepül.

S míg tüzes kohokban izzanak az elmék,
A szeretet már csak hilt vegytani termék,
Lesajtott vitága imádságos könyvek,
Kegyelt emlényoma rég felszáradt könyvek.
De azt a terméket nem készíti gyár,
Templomba e könyvell niesen aki jár,
S akinek szeméből hullott az a könyv:
Ugy eltávozott, hogy tán vissza se jón!

Torlódnak az önzés jeglgyevei egyre,
Csattognak, surlódnak és roppannak egybe,
Közöttük a tereng mély keble megdöbben,
Vonaglik viharzó idegrohamokban,
A hajósokon is erőt vesz a láz,
Mindenki töltség s csak magára vigyáz,
Testvér a testvértől löki vízbe le,
Ha azzal szállárdbb fent az ő helye.

És a szírtes parton a zürzavar láttán
Kaján kacagással ujjong fel a Sátán,
Örület rémével frigyestil a guszgús,
Hogy a munka művét mind lerombolhassák.

Tüzevelök borítják pirba az eget,
Istenházában is bomba fonyogot,
S nincs más elkerülő, néz bármerre szét,
Kövesült gonoszág rejtetőt kezét.
Oh, jaj a világnak, ha reája tönek
Bőszült csapatban ez emberfejű szörnyek,
Oh, jaj a világnak, ha mit szívek adnak,
A melegforrások lassan kiapadnak:
Végítélet napja közeleg elénk,
Megesapó szelét már mintha éreznék,
Hűde borzongása meg-megfolyogot,
Haj, kihűl a föld, mert fogy a szeretet!

Szeretett istene, ki bajnuk látod,
Szálly le a magashól, váltsd meg a világot,
Szanaszát a pokol gépei hevernek,
Behozza házunkba betlehemes gyermek,
És észre se vesszük, hogy míg mi talán
Csordapásztoroknak andalgunk dalán:
A jászolka mellett, világitni bent —
Kétköves kanóznak kékes lángja leng

Szavay Gyula.

Az én afférem.

Legjobban szeretem a kávéházat hajnali négy óra tájban. Ilyenkor a tágas, fényes teremben mély csend uralkodik, a redes kávéházi lumpok már és a hihetetlenül korán kelő strébrek még, nincsenek ott, szóval nem zavart bennünket semmi és senki. A nagy bőrfotelben kényelmesen elhujtózodva isteni élvezet ilyeuok reggelizni és újságot

vekedjék, mindinkább tisztuljen, teljes az isteni, miként a lilium egyre tisztább, ragyogóbb lesz, míg szusz koble felreped: ő legtisztább szív, a tiszta kebel, melyet Ádámól és Ábrahámól kezdve Iráchimig és Annáig milliók keze tárt fel az égbe fűdvő és malasztot esedezvén: „Harmatozottok egék, felhők csepegetjétek az igazat”. És az egék harmatoznak, s felhők teremteznék, és a liliumkebel megtelik, szüzi kelyhe megnyílik — Jézus Krisztus, a világ világhossága, egy Szűznek karján ringadoz.

A mezei egerek ellen való védekezés.

A védekezés első sorban abból áll, hogy ne irtunk és ne öldözünk azokat az állatokat, a melyek az egerek ellenségei. Feltétlenül kiemelendők: a vésere, egerész ölyv, valamennyi kisebb bagoly, a sün, a a cizciánka s a menyétké; hol a vadászát jelentéketlen, vagy hol nagy az egeréte, ott kiemelendők az őrgébics (hátszarka), a vetési és fekete varjú, a nádi és mezei ölyv, továbbá a nyest, nyuszt és görény, valamint a róka. A kiemelésen kívül gondoskodni kell fészkelő tanyákról (sűrű bokros helyekről), valamint a nyílt mezőn pihenő helyekről (földbe vert karók és póznák) is.

Az itt futólag megemlített különböző állatok az egér rohamos szaporodását minden esetre késleltetik, sőt meg is akadályozzák, de mindazonáltal gyakori eset az, hogy nagy egerjárás esetén az embernek magának is kell beavatkoznia, hogy e csapásnak minél előbb végét vesse.

Lássuk mármost, hogy e tekintetben mit lehet tenni.

a) Az egerek agyonverése szántásokon. Tudjuk, hogy az egér nem fészkel és nem is tanyázik, mélyen, úgy, hogy 4½ és 5 hüvelyknyi mélységben járó eke majdnem valamennyi egeret kifordít, ilyenkor nincs egyéb hátra, minthogy egy munkás a kifordított egeret azonnal agyonüsse, a fészekben levő fiakat agyonpirtja. Gazdáink érthetetlen módon idegenkednek ettől az eljárástól, pedig az semmivel sem drágább, de annál biztosabb a többi eljárásnál. Hol kevés az egér, ott a szántó ember is végezhet velök, egerjárás esetén azonban tanácsos, hogy az eke után a szántón kívül más munkás is járjon. Ez utóbbi esetben a szántás drágul, de ne feledjük, hogy a méreg alkalmazásához szintén munkaerő szükséges, a mely sokkal többre kerül és a mely — mint látni fogjuk — soha sem adhat olyan jó eredményt, mint a most szóban levő.

b) Kiütés és elárzás. Az előbbi csak kis helyen, pl. kertben sikeres, vagy a hol csak kevés egér van, nagy gyakorlatban csak mint elárzás jöhet figyelembe, olyan helyen, a hol a víz bevezése könnyű s a hol azt a gazdálkodási ág megengeti. Az egerek egyszerre elpusztul, de legnagyobb

része száraz, dombos helyre húzódik, a hol azután könnyebben és gyorsabban irtható. Némely helyen a kiütéshez trágárelvet használnak.

c) Egerfogó árkok. Ha az egér csak föltonkint mutatkozik, vagy hol arról van szó, hogy az egerészcsapó tovatörjedését, vagy az egerek elszédését (pl. kazlak vagy boglák alól) megakadályozzuk, ott jó szolgálatot tehetnek az egerfogó árkok. Ezeknél kivánatos, hogy a megvéendő terület felé az árkok fal meredek, ha lehet függőleges és mindenekfelett sima legyen, hogy az árkokba hullott egér rajta arafelől ne mázhassék. Az ilyen árkot tehát csak kötött talajban lehet alkalmazni és mélysége és szélessége 30–50 centimeter között váltakozhatik.

d) Egerfogók. Ezek alkalmazásáról csak kis helyen lehet szó, vagy ott a hol a terület felszántásának némi akadályá van. Legjobban van elterjedve az úgynevezett hohemheimi egerfogó. Ez egy egyszerűen esztergályozott facső, melynek csak egyik nyílása annyira tág, hogy az eger azon a fogóba behatolhasson, míg a másik annyira szűk, hogy azon azt a fogóba került egér ki ne szabadulhasson.

Az egerfogót (a szállító czég rendszeren felszerelve küld) az egerlyukak bejáróiba kell illeszteni olyan formán, hogy a kötözál elragása után a rugót a föld fel ne tartóztassa.

Az egér ezekben a hohemheimi fogókban akként fogódik meg, hogy ki akarván jutni a lyukból, behatol a csöbe annyira, hogy a fogó karika épen a nyakára vagy a mellére lába tájára esik, hogy azután tovább mehesse elragja a rugót lekötő fonalat, erre azonban a felszabadult rugó a fogó karikát felfelé rántja és elfogja az egeret.

Németországban ezt a fogót igen kedvelik s a reinhesseni gazdasági egyesület ezt a fogót kiválóan ajánlja.

Mint hogy ez az egerfogó nem drága (ezernek ára, minden fizetni valót beszámítva, 38–40 frt), czél szerű volna, ha azt a gazdák állandóan használnák. Kis községekben azok beszerzéséről a község előjárásága gondoskodnék. Kapható Magyarországon a kapuvári uradalomban (Sopron) dr. J. 7 kr.

Ezek az eddig ismertetett égerirtási eljárások kivül alkalmazásba kerül az egerek ellen a méreg, e) Foszfor. Ez a keményítőpéppel, vagy pilulák alakjában használják.

A pép készíthető következő módon: 100 (egyszáz) rész (pl. klg.) közönséges és legelősebb rozslisztre veszünk körülbelül 150 (egyszázötven) rész (pl. liter) vizet, azt péppé kavargat össze s abba azután 1 (egy) rész (pl. klg.) foszfort keverünk be. A pépnek használatkor oly sűrűnek kell lennie, mint a mely sűrű tejfölnek, ha sűrű volna, akkor hozzá lehet adni egy kis vizet.

A mérges pép elkészülése előtt vágnati kell zsupszalmát, kákát vagy a hol az nincs, cziroszka-kálit 2–2 deciméter hosszú darabokra, olyan meny-

olvasni. Ehhez járul még az, hogy mire a lapokat végigolvassuk, addigra már a kapu is nyitva van és így megtakarítjuk a kapupénzt vagy magyarul a spergeldet. A hajnali kávéházba járás tehát évi 36 frt. 50 kr. Vagyonmegtakarítással van egybekötve, ami ezer év alatt — az ember nem is hinné! — kerek 36500 forintot tesz ki.

Már ezért magáért is érdemes hajnali négy órák kávéházba járni, hát még ha tekintetbe vesszük a többi esabitó mellékkörülményt.

Lássuk csak. Ez az óra a napnak egyetlen időszaka, melyben nem kell valami kellemetlen hitelezői látogatástól tartanunk; ilyenkor nem kell másfél óráig várakoznunk, míg megkapjuk a kért újságokat; ilyenkor, ha akarjuk, nem adunk borralát, sőt nem is fizetünk, mert a felvő pénzczékekkel a legnagyobb lelkinyugalommal elhitethetjük, hogy már fizettünk; ilyenkor ... De minek is folytassam tovább? hiszen már ezekből is nyilvánvaló, hogy hasonló isteni élvezet kevés van a földön. Mivel pedig köztudomás szerint lelkes híve vagyok az isteni élvezeteknek, nagyon természetes, hogy idők óta a világról sőt a világlágról sem mulasztanám el a hajnali reggelizést.

Egy ilyen reggeli alkalmával mély megdöbbenéssel tapasztaltam, hogy kivülem még három vendég ül a kávéházban és rendkívül meglege-

nyiségben, hogy minden kezelendő egérlyuka két-két szalmadarab jusson.

Minden egérlyukba be kell dugni két-két darab szalmát, a melyet a munkás előbb a magával egy kis odnyben vitt foszforos pépbe bitartott. A méreg elhelyezése után a lyukat újból be kell tölteni, hogy így a méreghez házi állat vagy mezei vad hozzá ne férhessen. Ennek az eljárásnak az a czélja, hogy ha az egér lyukából ki akar jönni, okvetlenül hozzá kell érnie a méreghez, akár lábával, akár huzójával. Ha kijött, akkor tisztogató macskatermesztettséghez híven azonnal hozzá fog a hozzátapadt méreg letisztogatásához s így ezen a réven a méreg szájaiba kerül, mitől elpusztul.

Ez az eljárás csak késő ősszel vagy tavasszal alkalmazandó, mikor nem kell félni, hogy a föld befagy.

A foszfor másik alkalmazási pilulák alakjában történik. A liszthez kis vizet kell adni, megkeverve s aztán óvatosan hozzákavarni a foszfort s még két rész barna szörpöt is. Ezeket a pilulákat kis kanállal az egérlyukba kell adni s a lyukat betömni. Ezenfelül vigyázni kell, hogy a munkás a pilulából valamit el ne szórjon, a mihelyz a vad vagy házi állat is hozzá érne.

Ezen eljárás — a foszfor alkalmazása — jelentősége nem olyan nagy, mint az előbbi. Ha a foszfornak van is némi jó oldala a többi mérreggel szemben, hogy t. i. kellemetlen szaga miatt kevésbé veszélyes, mert az ember hamar észreveheti, mindazonáltal az alkalmazás soha se felelje egy percig se, hogy milyen mérreggel dolgozik, járjon el a legnagyobb óvatossággal és figyelmeztesse különösen a munkásokat a méreg veszedelmes voltára.

Ha a tárgyalás égerkérdésben még egyszer végig gondolunk, nagyon is érthetővé válik, hogy a gazda egerjárásra minden évben számíthat, ha e baj nem érte, az a jelenlegi körülményeink között csak véletlen szerencse. És minthogy a véletlen szerencsére sohasem szabad támaszkodni, szükséges, hogy az egeret minden gazda mindenütt és minden esztendőben irtsa. S így az egerkalmitásnak helyes és legkevesebb költséggel járó megoldása csak egyedül a gazdaközönségtől függ.

Írtás módjairól alkalmaztassék először az egereknek szántásokra való agyonverése: eke alá nem kerülő helyeken a foszforos pép; vagy a hohemheimi egerfogó; míg ellenben olyan helyeken, hol kis területen sok egér van, ott a foszforos pép és egerfogó árok.

Az írtás legsikeresebb ideje a késő ősz, vagy a korai tavasz. foszforos pépét csak ilyenkor tanácsos alkalmazni, ellenben az agyonverést minden szántásokon az év bármely szakában.

Végül közös védekezés esetén szükséges, hogy tekintettel a helyi viszonyokra, megállapításának azok az egerevő hasznos állatok is a melyeknek kiűlése ott kívánatos, vagy éppen szükséges.

detten élvezik mindazt a jót, amiben eddig csakis egyedül volt részem.

Hogy kerülnék ezek ide, mit akarnak ezek itt? kérdeztem magamtól, de nem kaptam választ. Megkérdeztem magamat még egyszer, még tiszser, de mind hiába. Ez a hiábavaló kérdézősködés felbőszített és dühömben nagyot csapva az asztalra felordítottam magamban: Micsoda! Hát ilyen együgyűek vagyunk mi emberek, mi, a teremtés koronája? Hát minek kérdezzük magunkat, mikor jól tudjuk, hogy senki sem fog felelni. No hiszen sok idő fog eltelni, míg még egyszer kérdezni fogok magamtól valamit.

A hozzáim legközelebb ülő, olajbarna bőrű érdekes arcú uriember koromfekete körszakállal és főhéher gallérral. Az asztalához érve négedesen meghajoltam, mire barátságos mosollyal fordult felém és így szól:

— Dzsinn dáró, ben májó, kop, kop, kop. Rögön tisztában voltam, hogy valami exotikus idegenmel állok szemben, kinek az egész beszédjéből csak a barátságos mosoly értemet meg. Azért nem is vesztettem tovább az időmet és a másik vendég felé közeledtem.

Ez második roppant különös egyének látszva. Nem volt ugyan komisz bakaráhában, de azért göndör haja mégis rövidre és simára volt levágva,

az arca ellenben szintén egészen csupasz volt. Az orra után ítéve, annyja valószínűleg libaúrus lehetett; az apja foglalkozását azonban nem bírtam arról leolvasni. Ellátározott, hogy ezt is megkérdeztem tőle.

Én: Hogy van a kedves papája?
 Ó: Talán ismerté?
 Én: Azt hiszem. Ugyebár nem sarkutató?
 Ó: Nem!
 Én: Helyes, akkor ismerem. Hát hogy van, jól megy neki?
 Ó: Köszönöm elég jól, mert meghalt.
 Én: (résztvevő). Mindjárt gondoltam. Mi baja volt szegénynek?
 Ó: (sólajtvá). Szegény atyám, ha tudta volna én: . . . dehogyan szült volna engemet.
 Én: Mi történt szegénykével, miben halt meg?
 Ó: Atyám ellentengerny volt a „Lulus” nevű korvetten és ezelőtt két évvel, egy zivataros, borzalmas éjszakán leütötte a hajókötelé. . .

Részvétellel szorítottam meg kezét és szememben egy meglátástól remegő könnyet morzsoltam szét.

Uj baráton erre mélyen elmerült a fájtó visszamenekések fonékletten tengerébe és mivel nem akartam, hogy a tengerben elveszen; erős kézzel ragadtam fölön és visszaadtam őt az életnek.

Báli, menyasszonyi öltözetek. Egyszerű öltözetek párisi ízléssel.

MUTATVÁNYSZÁM INGYEN.

PÁRISI DIVAT

Szerkeszti: Győry Ilona.

MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER.

Szines, élő modellek után készült fénynyomatu képekkel.

Szabásrajzok, kézimunkák, illusztrált regények stb.

Takarékosság izlés mellett.

Kimerítő magyarázat.

Legszebb és legolcsóbb magyar divatlap.

Előfizetési díj:

Csak

PÁRISI DIVAT

PESTI HIRLAP-PAL
együtt

Egész évre	8.—
Fél évre	4.—
Negyed	2.—

Egész évre	18.—
Fél évre	9.—
Negyedévre	4.50

Kiadóhivatal: Budapest, vác-i-körút 78. szám.

Ujjonnan belépő előfizetők, akik legalább negyedévre előfizetnek, megkapják a „PESTI HIRLAP” 1898. évre szóló nagy képes naptárát.

PESTI HIRLAP

POLITIKAI NAPILAP.

Példányszám
52,000.

KEGJELENIK NAPONTA
20—32 OLDAL TERJEDELEMBEN.

Mutatványszám
ingeny.

Munkatársak:

Dr. Kenédy Géza felelős szerkesztő, Ifj. Ábrányi Kornél, Beksics Gusztáv, Balogh Pál, Vázsonyi Vilmos, b. Jósika Kálmán, Tóth Béla, Murai Károly, Bede Jób, Gerő Ödön, Kóbor Tamás, Tömörkényi István, Kálnai László, Krúdy Gyula, D'Artagnan, Szabó Endre, Vértessy Arnold, Zempléni Árpád stb.

Karácsonyi ajándéku a „Pesti Hirlap” nagy képes Naptára.

Előfizetési díj:

Csak
PESTI HIRLAP

PÁRISI DIVAT-tal

Egy évre	14.—
Fél évre	7.—
Negyedévre	3.50

együtt

Egész évre	18.—
Fél évre	9.—
Negyedévre	4.50

Minden hóban jegyzék-napló.

KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, V-IK KERÜLET, VÁCZI-KÖRUT 78. SZÁM.

Helyi és vidéki hírek.

A Boldog ünnepek kívánunk a mélyen tisztelt olvasó közönségnek

— **Képviselő választás Muraszombaton.**

A képviselő választás a muraszombati kerületben f. hó 22-én volt. A választás mint előre látható volt Gróf Széchenyi Tivadar v. b. t. tanácsos Ó Nméltóságának egyhangú megválasztásával végződött, 9 órakor — miután ellenfelellett nem lépett fel — Horváth Pál választási elnök Gróf Széchenyi Tivadar v. b. t. tanácsos felső-lendvai nagybirtokos Ó Nagyméltóságát, mi át a muraszombati választó kerületnek törvényesen megválasztott képviselőjének nyilvánította. A választó közönség e kijelentés után a Rákóczi induló mellett megvitte megválasztott képviselőjének a választás eredményét. Horváth Pál választási elnök meglepő szavakban tolmácsolta a választók bizalmát s kéri, hogy a választók óhajának engedve a képviselőiséget fogadják el s igazolással a választásról felvett jegyzőkönyvet kelles eljenzések közt át adja Gróf Széchenyi Tivadar meglepő szavakban köszönte meg a választók bizalmát s biztosította őket, hogy úgy a járás, valamint egyesek e dekit szívén viseli s hogy mindenkor kedves kötelességének fogja tartani a járás érdekeit az ország kormányzásában, képviselői megválasztásaitól vilharos eljenzések között elfogadja. Dében bankettre gyűlt össze a választó közönség a Dobray-féle vendéglőben, hol a jó étel és ital után csakhamar megoldották a nyelvet is, szemből szebb tóztokban éltették az új képviselőt és családját Szónoklatot tartottak: Mentis, dolniczi plébános, Czipott Rezső jár. orvos, Horváth Pál ügyvéd, Pollák Pongrácz főszolgabíró, Saáry József kir. járásbíró, Kovács István ev. lelkész, Láng Ignác, Takács R. István áll. tanitók s Szakonyi Jenő s. telekkönyvezető stb. Gróf Széchenyi Tivadar melegen megköszönte a jó kívánatokat s a választók egészségére ürité ki poharát. Együttel meg kell emlékeznünk Gróf Széchenyi Tivadar Ó mlts. azon nyilatkozatáról is, melyben kijelenté, hogy a Szapáry családdal együtt működve a Muraszombat—Alsó-Lendva—Regedi vasut minden körülmények között is ki fog épülni. A jelenlévők a kijelentést tapsal és éljenzéssel fogadták. Mire Horváth Pál ügyvéd meglepő szavakban emlékezett meg Gróf Szapáry Lászlóról és annak kitüntetéséről, poharát az új főmei kormányzó egészségére ürité. A társaság késő estig volt együtt s élte szerett képviselőjét.

— **Sylveszterest.** A muraszombati dal- és zeneegylet a szokásos sylveszterestélyt változatos programmal az idén is megtartja a Dobray féle vendéglő nagytérben. Belépődíj személyenként 50 kr. Az egyesület pártoló és működő tagjai belépődíj nem fizetnek. Az estély iránt, mint halljuk élénk érdeklődés mutatkozik. Meghívó nem lesz.

A hálátlan a helyett, hogy megmentőjének forró köszönetet rebegett volna, kiméletlenül ráu rivallt:

— Ön téved! Az én filem nem csemettyvüznör. Vagy talán szándékosan inzultál?

Olyan szemtelenné nézett rám, hogy szerettem volna pofon ütni, de valami visszatartott. Az exotikus idegen ugyanis élénk figyelemmel kísérte a jelenetet és nem akartam, hogy a külföld előtt amugy is rossz hírnévként örvendő nemzetünk verekedő természetének tünjék fel. Megelégeltem annyival, hogy ridegen oda vágtam neki:

— Maga országos rágalmazó! arról még beszélünk!

Elkértem a névjegyet, aztán ruganyos léptekkel távoztam és az inéut tapasztalatokon okulva, rendkívül óvatosan közelédtem a harmadik és egyuttal utolsó vendég felé; az előbbi negédes meghajlást ismételve, bemutatkoztam és barátságos felvilágításának engedve melléje ültem.

— Tudom már, mit akar — mondá szívelyesen. Láttam az egész jelenetet és hullottam a sértést melylyel illették. Ön azt akarja ugy-e bár, hogy segítők legyek? Oh nagyon szívesen, csak tessék rendelkezni velem. Majd megtánczolatjant kissé azt a taesótk, csak bizza rám. Az ilyesmit akár neki, akár önének, de csak vérral lehet lemosni. Most

— **Kinevezés.** A pénzügyminiszter a muraszombati kir. adóhivatalhoz Schnell Jánost adóhivatali ellenőrré nevezte ki.

— **Bankett.** Malysz Egyed kir. törvényszéki bíró tiszteletére f. hó 27-én bankett lesz Dobray János-féle vendéglőben.

— **Karácsonyi ünnepély.** A muraszombati áll. óvodában e hó 23-án tartották meg a karácsonyi ünnepélyt. A kis nebulók igen szépen szavaltak, énekeltek és imádkoztak. A gyermekek bátor fellépései igen meglepték a szép hallgató közönséget és szülőket Az ünnepség után a gyermekek ajándékban részesültek, a szegényebbek ruhát is kaptak. Irma nének pedig ez után mondanak köszönetet szíves áradásáért és az oléit sikeréért. A szegény gyermekek felruházására a „Muraszombati takarékpénztár” adományozott 50 frot, melyből 32 szegény gyermek részesült részben cipő, részben ruha ajándékban. A kilenczven óvodásgyermek Jézuskája pedig nem volt más, mint Bathányi Olga grófnő ó méltósága Cseu-dlakról nemes tetteért legyen jutalma a sok kis ártatlan igaz ottéért.

— **Áthelyezés.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter Szakonyi Gézát a csáktornyai állami polgári fiúiskolához helyezte át.

— **Karácsonyi ünnepély.** A barkóczi kisdél-óvodában e hó 22-én tartott karácsonyi ünnepély alkalmából a szegény gyermekek részére adományoztak: Széchenyi Tivadar gróf ur ó nméltóság 10 frot, Bathányi Zsigmond gróf ur ó méltósága 5 frot, s neje 17 méter barehentet, 5 méter kötélynéket valót, 6 drb. fejkendőt és 6 drb. neyebb kendőt. Ezenkívül Gúspár Ferencz, a Török-eszlád, Pintér Géza —1 frot, Dr. Czipott Zoltán, Bazetty János, Árvai Mathild, Wilinger Károly, Dobrai János és Preseher János egyenkint 50 kr., Luthár Viktor 40 kr., Schönléit Lipót 30 kr., Fiszer Ignác és Olaszky Teika 20—20 kr., Fürst Lajos, Norecsics János, Csicsinovic Imre, Csanesár Iván, Reitter, Dobrai főpénztér egyenkint 10 kr., Huszár József 5 kr. A gyermekek család-körkötény agyűjtöttek 3 frt 10 kr. Nem mulasztalom el, hogy

karácsonyi ánné, ek alkalmából a szeretőt szent nyelven adott emé kegyes jótékonyágit a kies nyúldekkel helyett legforróbb köszönetemet ne nyilvánítsam. Barkóczon, 1897. december 21-én.

Tökéssy Izabella, óvónő.

— **Vashiégkúti kisdévodáa karácsonyfa ünnepélye.** Folyó hó 21-én este, Spránszky Anna okl. óvónő kasszony vezetése alatt kitűnő és bántalmat sikerrel tartatvó meg. Az összes intelligencia, kisdévodások szüleikkel, rokaikkal és mások is megjelentek. Mint hogy az óvoda-helyiség nagyon kiesiny, az ünnepély az elemi népiskolában tartatott meg. Ilyen szép ma-

gasztos és örvendetes ünnepély még sohasem volt. Csinosan feldíszített és gazdagon megvilágított karácsonyfa mindenkit meglepett. A kis óvodások karácsonyi és más énekekkel egyenkint karban gyönyörűen és tiszta magyaros kiejtéssel énekeltek. Szép párbánszövedék és szavalmányokat mondatgattak a kis és apró óvodások. A kis szárnyas angyalka kitűnően szerepelt. Végfelé, midő minden óvodás új és szép kosárikat telterakva mindenfélével kapott, volt jó kedv és leharatlan öröm. A sok gratuláció után a kis óvodások és a jelenlévők megköszönte az ajándékokat, s óvónő kasszonynak nagy fáradságát; a teremből eltávoztak. Széchenyi Tivadar grófnő ó nagyméltósága és kontesztó ó méltóságai kegyesek voltak a vashidegkúti kisdévodási szegényebb sorsu gyermekek részére ruhamenteket ajándékozni. Fogadják ezuttal a szegény gyermekek és az óvoda felügyelő bizottság hálás és mély köszönetét. A karácsonyfára adakoztak: Vogler György 3 frt. 16t. Borovnyák, József L. esp. pléu. ur 2 frt. Obál Mihályné, Volf F. Pál, Pollák Zsigmond és Szolner József 1—1 frt. Boisz Jozefa, Ficzó Miklós, Titán István és dr. X. N. egyenkint 50 kr., Kocsár József 20 kr., Pénztárból 8.50 frt. Nemes szűr adakozóknak mély köszönetet és Spránszky Anna óvónő kasszonynak huzgó és kitűnő működéséért ezuttal is köszönetet és teljes meglegedéséit nyilvánítja a felügyelő bizottság.

— **Gazdasági téli tanfolyam Rohonczon.** Gazdasági egyesületünk indítványára és megkeresése alapján elhatározta a nagymélt. földmívelési miniszter ur, hogy 1898. január hó 10-tól február hó végéig terjedő időben Rohonczon Szájhely Gyula ur várában téli tanfolyamot rendez. E tanfolyamra felvételteljesen díjtalanul oly felöltött kisczagad, a kik legalább is írni, olvasni tudnak. A tanfolyam összes költségeit, ide érve a halgaték előmozsít, a helyiségek fűtés és világi-tási költségeit, az előadók tiszteletdíját a földm. miniszter és a gazdasági egyesület fedézi. A tanfolyamban résztvevők tehát más kiadásnál, mint a Rohoncra és vissza való utazás költségeivel terhelve nem lesznek. A tanfolyam csak az eseten lesz megtartva, ha legalább husz felöltött kis gazda jelentkezik. A gazdasági egyesület feladata lévén a tanfolyam előmozsítatit teljesíteni, felhívjuk vármegyénk kis gazdáinkat figyelmét ezen tanfolyamra, s hol gazdasági ismeretük gyarapítására tág tér nyílik és felkérjük, hogy mindazok, a kik a tanfolyamban részt akarnak venni, f. hó 21-ig a gazdasági egyesület titkáráról jelentkezzenek, a kitől kívánatra hűvöb felvilágosítás is nyerhető.

Irodalom.

Egy érdekes fogadás. Éppen egy esztendővel ezelőt történt, hogy előkelő — országgyűlési képviselőkhöz és irókhöz álló — társaság, melynek körében több tekintélyes vidéki birtokos is volt azon vitakozott, hogy az ország napilapjai közül, melyik a legfigyeltlenebb, a legbefolyásolhatatlanabb organum, mely éléken, irodalmi színvonalon szerkesztve, a legérdekesebb közleményeket tartalmazza a hatalommal és mindenekelőt szemben megörzi önállóságát s egyedül az ország jogait, a magyar gazda, köztisztviselő, iparos boldogulását tartva szem előtt, törhetetlenül küzd nemzeti jogainak, anyagi érdekeink védelmében s visszaszantit minden azok ellen intézett merényletet. Miután a vélemények széttagoztak, abban állapotok meg, hogy bizonyos összeget letétbe helyeznek, egy évig figyelemmel kísérik az összes napilapokat s egy év múlva meggyőzőlenség eredményeként szavazás útján döntik el a kérdést. A letett összeget természetesen az nyeri el, aki általa a már akkor kiválasztott lap nyeri el a szavazatbólsóságot. Ennek a fogadásnak előfordulója most volt. A társaság tagjai összejöttek a titkos szavazás útján a következő eredményvel felelték meg a feltett kérdésekre. Melyik az a lap, melyben a legmagvasabb s a magyar közvélemény érzületét képviselő vezérezikkek vannak? Egyhangy válasz: A Hazánk, mert abba

azonban sietek felkeresni segéditársamat, hogy ellen, felém még itt találjak. Így talán delután már el is intézhetjük a dolgot.

En ugyan nem láttam be ennek a roppant sürgősségnek a szükségét, de nem szóltam, ne hogy gyávanak tartson. Halgattam akkor is, mikor a lekemre kötötte, hogy világitást se mozduljak a helyemről, a míg vissza nem jön, némán vettem elő tárczámat, mikor előzetes költségek címén 50 forintot kért és szóltalan bámultam utána, mikor elégedett mosolylyal hagyta el a kávéházat.

Egy fél óra múlva ellenfelem felkelt, megvetoen végigmért és szinten eltávozt.

Magamra maradtam és vártam. Egyik fél óra mult a másik után, de segédem nem jött vissza. Ez még nem lett volna oly nagy baj, de az ötven forintom sem jött vissza.

... Es így vártam ott egyfolytában három nap és három éjjel, mely idő alatt csupán pikkoló feketékből, fagylatokból és jegeskövökből táplálkoztam. Végre beláttam, hogy a további várakozás egyértelmű lett volna a végelgyengülés útján való öngyilkossággal; gondolkodni kezdtem tehát, mi tétőv legyek, de nem jutott semmi az eszembe.

Busan néztem végig magamon, vajjon rajtam van-e még a sértés. Látni nem láttam semmit, de szinte éreztem, a mint száradt rajtam. . .

(Végo kőr.)

